Mogens har jo ret. Mogens har ret også, når han taler om EU. Vi står ved en korsvej. Vi er kommet en lang vej sammen. Og der er mange af jer, der sidder i salen her i aften, som har deltaget i utallige kongresser og årsmøder, som har deltaget med lige så mange forslag til resolutioner.

Og igennem dette store og grundige demokratiske arbejde er vi nået frem til en holdning og nogle synspunkter, som vi har kunnet stå sammen om. Det har været en god og en flot proces. Men nu skal vi videre. Derfor korsvejen.

Og når jeg har bedt om ordet her i aften, er det for at advare mod, at vi vælger det, som umiddelbart kunne se ud som den nemmeste løsning ved denne her korsvej. Nemlig at sige, at jamen så skriver vi bare forbeholdene ind i teksten, og så lader vi, som om det er de samme forbehold, som folk i sin tid tog stilling til. Det er det ikke. Det ændrer totalt Danmarks stilling, hvis vi bare lader, som om forbeholdene er de samme. Det er ikke de samme forbehold, og derfor står vi ved en korsvej, og derfor må vi vælge.

Vil vi et EU - eller vil vi ikke et EU.

Jeg ved godt, at der er mange, der så siger, at jamen tør vi virkelige sætte alt ind på ét bræt? Er det her ikke alt for risikabelt? Nej, det er ikke for risikabelt, for vi tror jo på det, og vi ved jo godt, at valg også altid er et fravalg.

Og selvfølgelig kan vi vinde en demokratisk debat. Joh, er der så nogle der siger. Men der er så altså lige det der med kvinderne. Kvinderne kan jo ikke lide alt det der med EU.

Jeg tror faktisk, at de tager fejl. Jeg tror, at kvinder - og måske endda kvinder godt ved, at der ikke er meget ved en afhængighed uden indflydelse. Mange af os kan godt huske situationen med vores mødre og husholdningspungen. Det var dengang kvinder fik at vide, at bare de bestemte over
hus-holdningspungen, så var det såmænd nok. Så kunne farmand godt klare det andet.

Det billede kunne måske bruges på det forhold, som vi kunne risikere at få i EU, hvis vi ikke helhjertet går ind, og siger jamen vi vil selvfølgelig have det hele. Og vi kvinder ved i alle tilfælde, at det blev meget sjovere, dengang vi fik lov og sørgede for at deltage i det hele - så derfor: Lad os få en afstemning, hvor temaet er klart - ikke teknisk - ikke indviklet - ikke usandt, men hvor vi ærligt og redeligt fortæller folk, at det drejer sig om, at vi vil et medlemskab af EU.

Og her havde jeg faktisk tænkt mig at slutte min tale. Men - jeg har en enkelt bemærkning mere. Og det er efter at have lyttet til debatten, og efter at have set listen over kandidater til vores EU-Parlament. Derfor vil jeg godt sige til jer: Husk nu, at vi kan som parti ikke være bekendt at have en liste, hvor ikke kvinder er stærkt repræsenteret!
Jeg håber, at det spredte bifald, som jeg hørte, kan tages som udtryk for, at I i morgen, når I skal stemme, sørger for, at i hvert fald den tredje plads går til en kvinde.
Tak skal I have!